

Opphev innvandringsstoppen!

Fremmedarbeiderforeningen (FAF) oppfordrer i disse dager til demonstrasjon mot den statlige politikken som går ut på å stenge grensene for individuell innvandring. Dette initiativet må hilses velkommen av alle arbeidere.

Kommunistisk Arbeiderforbund (KA) vil i denne forbindelse oppfordre til oppslutning om demonstrasjonen i Oslo tirsdag 5. oktober.

KAMP MOT ORGANISERT GRUPPEIMPORT!

Den direkte årsaken til FAFs initiativ er LOs forslag om at "innvandringspolitikken" i framtida skal baseres på organisert gruppeimport av "arbeidskraft", i kapitalistenes regi. Det er av største viktighet at alle arbeidere setter seg inn i den virkelige bakgrunn for dette LO-forslaget. Hvis det går igjennom, vil det nemlig bety et tilbakeslag for hele arbeiderklassen.

I alle kapitalistiske land finner det sted en kontinuerlig dannelselse av en industriell reservearmé. Nærmere bestemt betyr dette at det er en lovmessig konsekvens av det kapitalistiske system at det eksisterer en viss arbeidsløshet i arbeiderklassen, slik at det oppstår konkurranse om jobbene mellom arbeiderne, noe som fører til at arbeiderklassens allmenne lønnsnivå blir presset nedover.

Et annet produkt av denne situasjonen er tendensen til at det oppstår særskilte lavtlønnsyrker, yrker med lønninger som er så lave at det bare er truselen om arbeidsløshet som kan få arbeidere til å godta dem. På denne måten blir det forsøkt skapt et hierarki innen arbeiderklassen som ikke bare angår skillet mellom de arbeidsløse og de som er i arbeid, men også et skille og en konkurranse mellom de som er i arbeid.

Disse to tendensene er begge nødvendige for å gjøre konkurransen mellom arbeiderne mest mulig effektiv sett fra kapitalistenes synspunkt, og det vil si: for å presse arbeidernes allmenne lønnsnivå, nedover.

Av dette følger en viktig økonomisk lovmessighet for kapitalismen, som er av største betydning for utviklingen i klassekampen: variasjoner i arbeiderklassens allmenne lønnsnivå er nært forbundet med både graden av arbeidsløshet og av lønnsnivået i de dårligst betalte yrkene.

På denne bakgrunn kan intet være mer naturlig enn at kapitalen og staten - gjennom sin forlengede arm i LO-apparatet - forsøker å få full politisk og organisatorisk kontroll over store deler av de arbeiderne som tradisjonelt er henvist til lave lønninger og til dårlige sosiale forhold i det hele tatt - nemlig de utenlandske arbeiderne. LOs forslag om gruppeimport er ideelt for kapitalistene. Det vil medføre at fremmedarbeidernes lavtlønnsstatus slås varig fast, og at lønnsnedpressingen for hele arbeiderklassen tar utgangspunkt i en gruppe som på forhånd er bundet med slavelenker til de kapitalister som står for importen. Sjelden har en vel hatt et eksempel som tydeligere viser at det sosialdemokratiske apparatet - inkludert LO-byråkratiet - er å betrakte som sosialfascistisk.

Det ligger i sakens natur at et system med gruppeimport forutsetter innvandringsstopp på andre felter. Og det er da også derfor vi bekjemper innvandringsstoppen. Borgerskapet må hindre individuell innvandring til Norge for at politikken med gruppeimport kan bli effektiv. Dette har da også vist seg i den tiden vi har hatt innvandringsstopp. Gjennom hele denne perioden har vi hatt en mer og mindre omfattende "gruppeimport" av den typen LO har for øye. I realiteten har vi gjennomlevd en "forsøksperiode" som staten er vel tilfreds med, og som den nå vil ta de politiske følgene av.

FRAM FOR EN KLASSE-KAMPLINJE !

Påstandene om at innvandringsstoppen i sin tid var nødvendig for at en skulle få tid til å bedre miljø og boligforhold for utenlandske arbeidere som allerede var i landet, var aldri noe annet enn kamuflasje. Vi vet at stat og kommuner har vært helt passive på dette området. Det samme gjelder for de organisasjoner - bl. a. det såkalte "AKP" og SV - som brukte dette argumentet for å gå inn for å stenge grensene.

Som en kommunistisk organisasjon har KA hele tiden framholdt at f. eks. de dårlige boligforholdene bare kunne bedres hvis fremmedarbeideren selv deltok i militant kamp mot dem. Dette fordi det nettopp ligger i kapitalens interesse å opprettholde en lavtlønnsgruppe som er spesielt sosialt sårbar. Og vi må understreke at en militant kamp fra fremmedarbeidernes side best kan føres ved at enhver hindring for innvandringen ryddes av veien. Det er også en klar fordel at fremmedarbeiderne tilkjemper seg allmenne demokratiske retter (stemmerett osv); samt at alle diskriminerende tiltak, såsom tvungen tariffavgift, nedkjempes. Videre er det nødvendig at utenlandske arbeidere fagorganiserer seg på tvers av LO-ledelsens ønske om det motsatte, og dermed kommer på lik fot med norske

arbeidere i kampen mot kapitalen.

Som kommunister hilser vi det velkommen at FAF nå har valgt å gå til kamp på disse sakene.

Når vi har lagt vekt på å få fram årsakene til "innvandringsstoppen" og til LO-forslaget, så er det for å vise at fremmedarbeidernes sak bare kan kjempes igjennom på premisser som gjelder for hele arbeiderklassens kamp Statens og kapitalens kamp mot fremmedarbeiderne er som vi har sett rettet mot hele arbeiderklassen. Derfor må fremmedarbeiderne forsvare seg med kampmetoder som har direkte appell til alle arbeidere, og ikke med midler som framhever deres krav som noe særegent i forhold til alle andre arbeideres interesser. Alle forsøk på å føre kampen langs etniske og kulturelle skillelinjer må avvises. Hovedparolene i Oslo-demonstrasjonen 5. oktober er et eksempel på den riktige måten å føre denne kampen på.

Grunnlaget for denne nødvendige klassesolidariteten mellom norske og utenlandske arbeidere er at bl. a. en bedring av fremmedarbeiderenes kår vil få positive følger for klassens lønnsnivå i det hele tatt. På den andre siden har lang erfaring nå vist hvordan småborgerlige organisasjoner som "AKP" og SV i ord kan støtte fremmedarbeiderne, men faller dem i ryggen ved første og beste anledning. At "AKP" ikke har brutt radikalt med sin tidligere "STENG GRENSENE"-parole, viste seg ved kommunevalget i 1975, da dette "partiet" gikk inn for at utenlandske arbeidere måtte ha "muligheter til arbeid og bolig" for å få lov til å slippe inn i landet!

En slik politikk har ingenting å gjøre med proletarisk internasjonalisme. Tvertom! Enhver som kjenner til de bolig og arbeidsforhold som i dag møter fremmedarbeiderne, kan se hvilken diskriminerende hån som ligger i "AKP"s "solidaritet".

På samme vis som fremmedarbeidernes kamp er hele klassens kamp, må den også foregå i tilknytning til en virkelig kommunistisk organisasjon, som ikke har noen interesser som skiller den fra arbeiderklassens. Bare en slik organisasjon er i stand til - i stadig vekselvirkning med arbeiderklassen - kontinuerlig å tilføre den rette analyse og å sikre at den vedholdende rettes inn mot proletæres interesser.

SLUTT OPP OM FAF DEMONSTRASJON 5. OKTOBER !

FOR PROLETARISK ENHET
MELLOM UTENLANDSKE OG
NORSKE ARBEIDERE !

ARBEIDERE I ALLE LAND,
FOREN DERE !

Kommunistisk Arbeiderforbund
i Oslo & Akershus
Adr: Postboks 2863, Kampen,
Oslo 5

Abolish immigration stop!

During these days the Foreign Workers Association (FAF) is rallying support in order to launch a mass-demonstration against governmental policy aiming at closing the borders to individual immigration. The FAF-initiative should be welcomed by all workers.

Kommunistisk Arbeiderforbund (KA) will use the occasion to call for the largest possible support of the demonstration in Oslo on Tuesday, October the 5th.

FIGHT ORGANIZED GROUP IMPORT !

What triggered the FAF-initiative is the LO-proposal that "immigration policy" in the future ought to be based on organized group import of "labour power", according to the demands of the industrial capitalists and under their supervision. It is of paramount interest to all workers that they get to know the real background to this proposal. If it is put through, the whole working class will suffer a tremendous setback.

In all capitalist countries there is taking place a continuous formation of an industrial reserve army. This means that it is necessity of the capitalist system that a certain degree of unemployment in the working class exists, so as to produce competition among the workers for the available jobs. This in its turn leads to a depression of the general wage rate of the class as a whole.

Another result of this situation is the tendency towards the establishing of certain specific low-wage jobs, so ill-paid that the sole reason for being accepted by the workers is the constant threat of unemployment. In this way a hierarchy can be formed within the working class, taking advantage of their lesser paid fellow-workers. This hierarchy concerns not only the difference between employed and unemployed, but also the difference and competition between the employed.

Both these two tendencies are necessary to make competition among the workers advantageous to capitalists. In other words, so as to press the general level of wages down to its lowest possible.

From this there follows an important economic law fundamental to the functioning of the capitalist system, of utmost significance for the development of the class struggle: There is a very close connection between changes in the general wage rate of the working class and the degree of unemployment and the wage rate in the jobs that are poorest paid for.

Against this background is there nothing more natural than that state and capital - aided by their extension, the LO-apparatus - tries to get the full political and organizational control over the greater parts of the workers that traditionally are associated with low wages and poor social conditions - that is to say, the foreign workers. The LO-proposal concerning group import is precisely what the capitalists

need. It is bound to lead to a freezing of the low wage status of foreign workers, and also that the capitalists' undertaking of squeezing down the wages of the whole working class has already got a foothold in a group which is linked by the chains of slave contracts to the capitalists who have imported them.

There has rarely been an example which more clearly shows the social fascist character of the social democratic apparatus - including the LO-bureaucracy.

It is a matter of consequence then, that a system based on group imports presupposes immigration stop in other fields. The bourgeoisie, to make the policy of group import effective, has to impede individual immigration to Norway. That this is the case, has become abundantly clear in the period during which there has been an official immigration stop. Throughout this whole period we have been witnessing group import on a comparatively high scale. In effect, we have been through a period of experiments with which the Norwegian state is quite satisfied, and whose political lessons it now seeks to realize.

THE ROAD OF CLASS STRUGGLE POINTS THE WAY OUT !

It is often argued that immigration stop is a necessary step to get started with the serious work of improving housing conditions etc. for those workers who already are residents in Norway. Such ways of talking are nothing but camouflage. We know that on the whole state and local authorities alike have been totally passive in this field. The same is the case concerning the organizations - among others the so-called "AKP" and SV - who argued in the same manner in order to justify their agitation for a closing of the borders.

As a communist organization, KA has always maintained that any improvement of for instance housing conditions, can be realized only through militant, conscious action by the foreign workers themselves. This is so because capital strives to maintain a low wage group which is especially vulnerable socially. Furthermore, we will stress that a successful struggle on behalf of the foreign workers will be greatly assisted if every obstacle to free immigration is removed. It will evidently be of great advantage if the foreign workers gained democratic rights in Norway (such as suffrage), and that all discriminatory rules and regulations, such as forced tariff fees, are abolished. Also, it is necessary that foreign workers unionize, in spite of the LO-apparatus' contrary wishes, so as to get on an equal footing with Norwegian workers in the struggle against capital.

As communists, we welcome the fact that FAF now has chosen the road of struggle for these aims.

The reason why we have stressed the causes of the 'immigration stop' and of the LO-proposal, is that it is required

to show that the case of the foreign workers can only be brought to victory on a basis which is common to the struggle of the whole working class. As we have seen, the struggle fought by state and capital against the foreign workers is aimed at the total working class. Therefore, the foreign workers have to defend themselves by methods which have a direct appeal to all workers, and not by methods which accentuate their claims as if they were particular in relation to claims put forward by other workers. All attempts to lead the struggle along ethnic and cultural borderlines must be turned down. The small number of general slogans in the October the 5th demonstration is an example of the correct way of fighting.

This political line is the only possible for creating class solidarity between foreign and Norwegian workers, and it is only such a solidarity that the foreign workers can rely on. The material basis for this fact is, among other things, that an improvement in their conditions is bound to have positive influence on the wage rate of the class as a whole.

On the other hand, experience shows us that petty bourgeois organizations like the "AKP" and SV are susceptible of supporting the foreign workers in words, but also of hitting them from behind in the next moment. That the "AKP" has not broken radically with its racist past, exemplified by its notorious "CLOSE THE BORDERS"-slogan, is evident from the Municipal Elections campaign in 1975, when this "party" maintained that, prior to being granted entry to Norway, foreign workers were to secure for themselves "work and housing".

As the struggle of the foreign workers is the struggle of all workers, it also has to develop in some form of connection with a real communist organization, which has got no interest apart from those of the working class. That kind of organization is the only one to be in a position of continuously - in steady reciprocity with the working class - being able to develop the correct analysis of the struggle, and to secure its steady direction toward proletarian interests.

JOIN FAFs DEMONSTRATION
ON THE 5TH OF OCTOBER !
(UNIVERSITETSPLASSEN,)

FOR PROLETARIAN UNITY BETWEEN
FOREIGN AND NORWEGIAN
WORKERS !

WORKERS OF ALL COUNTRIES
UNITE !

Kommunistisk Arbeiderforbund
i Oslo/Akershus.
Adresse: Postboks 2863, Kampen,
Oslo 5